

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO II/70% - AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE
		P.T. DI GORIZIA - REG. TRIB. DI GORIZIA N. 5 - 28-01-1949
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE		RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA
PODUREDNIŠTVO:		Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni U/rn 11234499
		Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

Prva postaja

Stiški samostan, Fortunar Bergant
Ker je Pilat hotel ljudstvu ustreči,
jim je izpustil Barabo, Jezusa pa je
dal bičati in ga nato izročil, da bi bil
križan. (Mr 15, 15)

Mir v pravičnosti

Diplomacija vsega sveta mrzlično išče izhod iz zalivske vojne. Sredi preteklega tedna je kazalo, da je ta pot nakazana, ko je iraški diktator dal izjavo, da sprejema resolucijo OZN za umik iz Kuvajta. Toda postavil je takšne pogoje, da so bili za vse nesprejemljivi. Diplomacija pa ni odvrгла puške v koruzo in je snovala dalje. Zadnje upanje je postavila na obisk iraškega zunanjega ministra preteklo nedeljo v Moskvi. Sovjetska zveza oz. Mihail Gorbačov je osebno vzel vso zadevo v roke. Ministru je izročil svoj načrt za rešitev iz krize. V ponedeljek in torek so vsi čakali, kakšen bo odgovor Sadama Huseina.

Če ta odgovor ne bo pritrdilen, se začne kopenska ofenziva, za katero je vse pripravljeno.

Prizadevanja sv. očeta

Sv. oče in vatikanska diplomacija je prav tako ves čas na delu. Poleg diplomatskih kanalov ima katoliška Cerkev na voljo še molitev za mir. Papež ne zamudi priložnosti, da bi ne pozival k molitvi za mir in k mirni poravnavi vojne. Tako je v nedeljo 10. februarja pri opoldanskem srečanju z množico na trgu sv. Petra spregovoril: »Tudi danes pozivam vse vas in vse, ki me poslušajo, da se pridružite moji iskreni prošnji za mir k Bogu, Očetu vsega človeškega rodu. Naj navdihne vse zapletene strani, da bodo z zaupanjem in s pogumom iskale stvarno pot k dialogu in naredile konec tragični uporabi orožja in pri tem iskale tudi rešitev številnim in zaskrbljujočim vprašanjem Srednjega vzhoda«.

Preteklo nedeljo, 17. februarja pa je rekel: »Nismo pacifisti. Smo za mir v pravičnosti, kot se glasi znani izrek. Sad pravičnosti je mir.«

Iz pozivov sv. očeta jasno izhaja, da za mir na Srednjem vzhodu ni dovolj, da zmaga orožje, saj je do oboroženega spopada prišlo predvsem zato, ker so se nakopičili nerešeni problemi, ki tlijo kot žerjavica pod pepelom (vprašanje obstoja palestin-

Pred razdružitvijo

Po zadnji anketi javnega mnenja skoraj 56% Slovencev priporoča slovenski oblasti, naj pohiti in se še pred napovedanim rokom popolnoma osamosvoji. K tej rešitvi se Slovenija dejansko usmerja tudi z zadnjim nastopom na pogajanjih v zveznem predsedstvu prejšnji četrtek, (14.2.), ki so minila nekoliko bolj umirjeno. Makedonija in Bosna želita med dvema nasprotujočima taboroma, Slovenijo in Hrvaško na eni strani in Srbijo s Črno Goro na drugi, najti nek kompromis, kar pa bo težko. Rezultat pogovorov je bil v tem, da bo zvezna vlada pripravila razdelitev finančnih obveznosti po republikah. Medtem pa so novinarji iz parlamenta že uspeli dobiti osnutek dokumenta o razdružitvi, ki ga parlamentarne strokovne službe pripravljajo za prihodnje zasedanje parlamenta. Bistvo predloga je v tem, da bi se SFRJ razdružila na dve novi neodvisni in suvereni državi: Republiko Slovenijo na eni strani in tako kot prej imenovano Socialistično federativno republiko Jugoslavijo na drugi strani. Tak predlog bi bil bržkone sprejemljiv za Srbijo in verjetno tudi za Armado, bolj malo za ostale republike in še posebno za Hrvaško.

In kaj v tem iskanju počne zvezna vlada? Marković je moral na nedavni seji predsedstva Jugoslavije poslušati neštivilne očitke s strani Jovića, srbskih predstavnikov in sindikatov, da zveznemu premieru ni mar socialnih stisk prebivalstva ter da s svojo gospodarsko politiko uničuje srbsko

gospodarstvo. To je namreč spet v veliki zagati. Na novo »demokracijo« izvoljeno komunistično srbsko vodstvo zdaj pritiskajo stavekajoči delavci, ki so tudi že javno izrazili razočaranja nad neizpolnjenimi obljubami Slobodana Miloševića, in pa pomanjkanje denarja, saj srbski vladi še ni jasno, kje bo za tekoči mesec našla 600 milijonov dinarjev gotovine za izplačilo zajamčenih plač. Za plače in socialo pa verjetno skrbi tudi Armado, ki bi z odhodom Slovenije bila ob velik delež dohodkov. Marković (v njenem imenu) skoraj prosi republike, naj vendar poravnajo v treh tednih 5 milijard dinarjev za Armado. Ta pa spet grozi na Hrvaškem, saj je izjavila, da bo z vsemi sredstvi izvedla priprtje hrvaškega obrambnega ministra Špeglja.

Navidez daleč proč od teh dogajanj je bil minuli teden slovenski premier, ki se je z zunanjim ministrom Ruplom in finančnim ministrom Kranjcem mudil v državah Beneluxa. Dasi je bila slovenska delegacija vsaj na sedežu Evropske skupnosti deležna hladnega tuša v podobi »enotne Jugoslavije in zahtev po pluralnem zveznem parlamentu«, pa ne gre zanemariti obiska pri nizozemskem in belgijskem premieru, ki sta bila omogočena prav po strankarski, krščanskodemokratski liniji. Prav krščanski demokrati imajo največ razumevanja za tisto, kar utegne z zasedanjem slovenskega parlamenta ta teden postajati dejstvo.

Leon Marc

Kulturniška afera in minister Capuder

Vsem skrbem slovenske vlade se zdaj pridružuje še kulturniška afera, ki pa se ni začela šele z gladovno stavko člana razpise kulturniške skupine Neue Slowenische Kunst, ampak dejansko že s samim imenovanjem pisatelja in univerzitetnega profesorja romanistike dr. Capudra iz krščansko demokratskih vrst za kulturnega ministra. Dejstvo je, da je bila ta izvolitev za liberalne kulturniške kroge na Slovenskem zelo moteča; tudi zato, ker si je minister za vodilo svojega dela postavil predvsem enakopravnost in nepristranost do vseh miselnih struj v slovenski kulturi in preseganje ozkih individualnih interesov tistih, ki menijo, kot jih je Capuder ošvrknil: »la culture slovene c'est moi«. (Slovenska kultura - to sem jaz). Teh slednjih, ki bi za svoje projekte rabili denar iz državne blagajne, pa je veliko. Kot prvi greh ministru Capudru očitajo stečaj filmske družbe Viba film, ki je lani od vlade zahtevala denar za skupen projekt z arabsko-francosko

filmsko družbo. Kljub očitkom, da bo upropastil slovenski film, je Capuder financiranje odklonil in upravičeno — kot se je pokazalo z nedavnim bankrotom omenjene arabsko-francoske družbe. Vse skupaj se je še zaostri, ko je zavrnil prošnjo za denar za Svetovne glasbene dneve v Ljubljani in za odprtje slovenske galerije v Madridu. Še bolj so šle v nos Capudrove besede na

(se nadaljuje na 2.str.)

Msgr. dr. Franc Močnik govori na srečanju na občini v Novi Gorici

Odpušcanje na hudo doživetje

Novogoriški župan se je oprostil msgr. Francu Močniku

V Sloveniji je bila že več let navada, da so oblasti na republiški pa tudi na občinski ravni prirejale novoletne sprejeme za predstavnike verskih skupnosti. V spremenjenih razmerah so ti sprejemi marsikje izostali, ker menda ni bilo več zanimanja zanje. Ni bilo tako na občini v Novi Gorici. Tam so krščansko-demokratski poslanci v občinski skupščini dali pobudo, da bi nova oblast ob primerni priložnosti uradno prosila odpušcanja msgr. dr. Franca Močnika za krivice, ki jih je pretrpel v Solkanu, ko ga je naščuvana drhal dvakrat surovo pognala čez državno mejo konec septembra in v začetku oktobra leta 1947, pa tudi za prezir, ki ga je bil deležen od takratnih jugoslovanskih oblasti dolga leta po teh dogodkih. Novogoriški župan Sergij Pelhan je te pobude sprejel in izrazil željo, da bi to izpeljal ob novoletnem sprejemu za predstavnike verskih skupnosti.

Do tega sprejema je prišlo na poveljnično sredo, 13.2.1991 v posloplju Skupščine občine Nova Gorica. Povabljeni so bili duhovniki iz dekanije Nova Gorica z dekanom dr. Alojzijem Vetrihom, duhovniki iz kanalske dekanije z dekanom Srečkom Šuligojem in iz dornberške dekanije dekanom Iv. Blažičem.

Župan Pelhan je povabil tokrat tudi duhovnike iz naše štandreške dekanije s škofovim vikarjem msgr. dr. Oskarjem Simčičem in dekanom Antonom Lazarjem. Poleg msgr. dr. Franca Močnika so bili na srečanju odlični gostje koprski ordinarij msgr. Metod Pirih in generalni vikar msgr. Renato Podbersič, goriški nadškof msgr. Anton Vital Bommarco, goriški dekan don Sergio Ambrosi in ravnatelj škofijskega pastoralnega urada don Renzo Boscarol, ki je hkrati tudi odgovorni urednik škofijskega tednika Voce Isontina. Od strani občinskih oblasti so bili poleg župana Sergija Pelhana še nekateri

vidnejši predstavniki Občinske skupščine Nova Gorica.

Najprej je spregovoril župan Sergij Pelhan, ki je pozdravil odličnejše goste in vse številne prisotne duhovnike in redovnike. Nato je dal msgr. dr. Močniku priznanje za vsestransko delo v korist našega ljudstva v vseh dolгих letih dušnopastirskega delovanja, priznanja, ki mu ga je dosedanja oblast vztrajno odrekala. Zato ga je imenoval našega Martina Čedermaca in hlapca Jerneja, ki zamašče svojo pravico. V imenu sedanjih oblasti ga je tudi prosil odpušcanja za vse krivice, ki so jih naredili nahujskani, neodgovorni ljudje ob znanih dogodkih v Solkanu njemu in njegovi sestri Pavli.

Vidno ganjen je za županom Pelhanom spregovoril msgr. Močnik, ki kljub prestatemu trpljenju dobro nosi svojih 83 let: »Lepo je, da zdaj po 45 letih, ko so se razmere spremenile, obudimo spomin na dogodke v Solkanu, kjer sem bil župnik in postal po razmejitvi z odlokom svete stolice tudi apostolski administrator dela goriške nadškofije, ki je prešel pod Jugoslavijo. V Solkanu je bilo lepo, življel sem se v novi svet in z ljudmi smo se kar radi imeli. A je kmalu nastal vihar s krivično obsodbo, da sem sovražnik slovenskega naroda.

»Za vse, kar sem doživel jaz in z menoj (zdaj že pokojni) msgr. Kretnič, moji starši in moja sestra v tistih dneh, velikodušno odpustimo, saj je odpušcanje akt človekove svobodne volje. Ni pa tako z našim spominom. Nimamo moči, da bi izbrisali iz spomina, kar človek doživi. Čim hujše je dejanje, tem globlje se zarije v spomin in zato ga tudi še tako velikodušno odpušcanje ne more izbrisati iz spomina.

Dogodke tistih dni bo opisal g. dekan Rupnik, sam navzoč pri njih kot bogoslovec. Naj nam bodo v spomin, da se nikoli več med nami ne ponovijo. Majhni smo, zato nas mora vezati med seboj razumevanje, spoštovanje in potrpljenje drugega z drugim. Gospod Bog naj tega da vsem našim ljudem v obilni meri«.

Besedo je povzel koprski škof msgr. Metod Pirih. Izrazil je svoje osebno veselje, pa tudi veselje svojih duhovnikov in vernikov nad tem dogodkom sprave. Poudaril je tudi, da je treba v naši deželi pristopiti k reševanju še nekaterih podobnih slučajev iskaje vedno samo vso resnico in pravico, ker samo resnica nas bo osvobodila in nam utrla pot k resničnemu sodelovanju v dobrobit vsega našega ljudstva«.

Kako so dogodki potekali objavi-mo prihodnjč.

Kulturniška afera...

proslavi 900 - letnice sv. Bernarda v Stični, kjer je izrekel »namenite« besede, da se »kulturi toži po oltarju«.

Kar se tiče »zasebnih« projektov nekaterih umetnikov ima Capuder seveda prav, res pa je, da je bil sem in tja (politično gledano netaktno in nesmotrno) prav po pisateljsko brez dlake na jeziku. Po drugi strani je Capuder v sila nehvaležnem položaju, ko mora na nek način med različne kulturniške skupine in projekte razdeliti tisto malo denarja, kolikor ga bo ob znanih razmerah v gospodarstvu, vlada namenila v proračunu za kulturo. Svoj del hoče tudi Živadinov iz skupine Neue Slowenische Kunst, ki se je najprej zaprl v ministrovo pisarno, nato pa začel z gladovno stavko, s katero bi izsilil zaželeno vsoto denarja. Stavko je končal.

Skupina Neue Slowenische Kunst je pozornost zbudila že pred leti z imenom svoje glasbene skupine Laibach, še bolj pa z oživiljanjem nacistične ideologije in simbolov, zaradi katerih so bili tik pred kazenskim pregonom. Navkljub temu si je omenjena glasbena skupina, podobno pa tudi gledališče iz istih vrst, pridobila visoko mesto in ugled na tujih odrih, seveda pa tudi zaslužek, na katerega jih sedaj spominjajo tisti, ki jim očitajo prevelike denarne zahteve do države.

In česa je kriv Capuder? Kulturni minister je sicer — kot je povedal na TV — namenil denar tudi za Neue Slowenische Kunst, seveda pa ne toliko, kot si ta skupina želi. Minister je seveda izsiljevan: po eni strani bi bilo seveda prav, da bi bil bolj pripravljen na dialog, toda po drugi strani bi ga to lahko kaj kmalu zavedlo v odpovedovanje načelom lastne kulturne politike. Kulturni minister je verjetno zamudil priložnost, da se ne bi še bolj zameril kulturnim krogom, ko je v parlament prišel zakon (in bil kasneje tudi izglasovan), po katerem se tudi za promet z umetniškimi deli, knjigami, revijami in časopisi plačuje 3% davek. (Tako je tudi v vseh zahodnoevropskih državah, razen v Veliki Britaniji. Toda po drugi strani se sedaj izdatki za kulturo odštevajo od davčne napovedi). Capuder svojo odločnost krepko plačuje, celo za ceno groženj z bombnim atentatom v Cankarjevem domu, kjer je prejšnji teden imel slavnostni govor ob podelitvi Prešernovih nagrad. V govoru je bil nadvse jasen in si ni mogel kaj, da ne bi glasno podvomil v merila, po katerih so se nagrade podeljevale po vojni. (Naslednje leto bodo Prešernove nagrade podeljene po novem pravilniku). Tistim, ki mu niso ploskali, so šle v nos gotovo tudi njegove besede, da je bil Prešeren bran tako med domobranci kot med partizani, da je bil doma tako na CK-ju (centralnem komiteju) kot v zadnji slovenski fari, toliko manj bran, na kolikor bolj vidno mesto je bil obešen. Napadi, ki jih je bil deležen naslednji dan iz kulturniških krogov, nastalih v prejšnjem režimu in s strani bivše ZSMS so bile že prave žalitve.

Pritisk, pod katerim je kulturni minister, je sedaj tako velik, da ga bo težko vzdržati, dasi bi ga za ceno prezračenosti v slovenski kulturi veljalo. Spor ima seveda tudi široke politične razsežnosti. Capuder se po lastnih besedah res ne počuti najboljše v vlogi politika. Morda mu res manjka politične spretnosti in več dialoščnosti, nikakor pa mu ne manjka pokončnosti in odločnosti. **L. Marc**

DUHOVNA MISEL ZA 2. POSTNO NEDELJO

»To je moj ljubljani Sin, poslušajte ga!«
(MR 9, 7)

Večkrat srečamo ljudi, ki se imajo za verne, ker priznavajo, da je nekaj nad nami (Bog?), prižigajo sveče Mariji in svetemu Antonu, se spominjajo nekaterih molitvic in nekaj verouka iz otroških let ter ljubosumno hranijo pri sebi sveto podobico (Leopolda Mandiča, patra Pija?), kar tako, za dobro srečo.

V resnici pa je njihovo življenje, kakor da ni Bog nikoli spregovoril, nas učil zaupanja, ljubezni, odpuščanja in povabil, naj se ne pustimo preveč ujeti stvarjem tega sveta. In, kar je še slabše, ti ljudje se zatečejo po pomoč, ko se morajo soočiti s težavami, k raznoraznim vražam, čarodejem, vedeževalcem, horoskopom ali skušajo priklicati glasove tistih, ki so že odšli s tega sveta.

Prava vera je samo v tem, da prisluhnemo Jezusu: »To je moj ljubljani Sin, poslušajte ga!« Očetovo naročilo apostolom, ki so smeli uživati nekaj trenutkov Sinovo slavo na gori Tabor, da bi iz tega črpali moč v trenutkih preizkušnje, trpljenja in mučeniške smrti, je namenjeno vsem, ki mislijo resno stopiti na pot evangelija.

Jezusu je namenjeno, da postane žrtveno jagnje: »On (Oče) ni praznesel lastnemu Sinu, temveč ga je dal za nas vse« (Rim 8, 32). Vidimo, da Bog resnično ne pozna mere, ko mora napolniti z dobrotami vse, ki zaupajo vanj.

MILAN NEMAC

Bralci pišejo

Dragi gospod župan, dragi prijatelj Antonio Scarano, to pismo sem Ti hotel pisati že pred nekaj tedni, v tem času sta se zgodili dve stvari, ki sta me že skoraj odvrgli od pisanja: v nedeljo 3.2.91 sva se srečala na nogometni tekmi Pro Gorizia - Venezia, potem pa sta z novogoriškim županom še podpisala pomemben sporazum. A vendarle Ti pišem, ker Te spoštujem in štejem za prijatelja. Kot dolgoletnega župana Te nedvomno ceni in spoštuje tudi tvoje obsojko mesto. Osebnost sva se spoznala na Goršetovi razstavi v Gorici pred nekaj leti. Potem pa sva v družbi goriških in idrijskih prijateljev preživela več prijetnih uric, bodisi na Vojskarski planoti ali ob srečanjih v Idriji. Tudi po letih sva si zelo blizu, Ti letnik 30, jaz 31. To, da pripadava različnim, sicer pa sosednjim narodoma, gotova oba štejeva za srečno in zanimivo naključje. Navsezadnje je bila Goriška dežela več stoletij domovina treh ali štirih narodov.

Gorica je prav gotovo italijansko mesto. Ja pa še nekaj več: je tudi slovensko mesto, kakor je Koper tudi italijansko mesto. Ko prihajam v mesto ob Soči, me vedno pozdravi napis Gorizia - Citta d'Europa. Razveselim se ga in vedno pomislim, da je to zato, ker to mesto zares čuti Evropo v sebi — in ker v njem živijo tudi moji sonarodnjaki — Slovenci. In zdaj veš, dragi prijatelj Scarano, kaj Ti želim povedati. Tvoja pot v Rim mi je vzela nekaj pristnega veselja ob pogledu na tisto tablo z napisom »Gorizia città d'Europa.« Tista senatna komisija, ki že dolga leta melje globalni zaščitni zakon za Slovence, ima že brez goriškega župana dovolj negativnih prišepetovalcev, da do Slovencev ne bo preveč širokogrudna. Ali se Goričani (Italijani) res bojijo prodora Slovencev? In nevarnost dvojnosti? Saj vsi dobro vemo, da so dvojezični v glavnem le Slovenci. Tako v Furlaniji-Juljski krajini kot tudi na avstrijskem Koroškem; izjem, kakor je škof Bellomi, je izredno malo. Iz srca želim, da se nobenemu Italijanu v Sloveniji (Istri) nikoli ne bi splačalo zatajiti svoj jezik in svoj narod in da bi se tudi moji sonarodnjaki v Gorici vedno zares počutili, da so doma v Evropi, kjer narodna identiteta (tudi v zunanem izrazu) ni nekaj napačnega in motečega, ampak nekaj kar nas bratsko povezuje. V upanju, da boš ob nelahkem poslanstvu goriškega župana zmogel zadovoljiti tudi svoje slovenske

someščane, te pristrčno prijateljsko pozdravljam.

Tomaž Pavšič

Iz italijanske politike

Po zaključku komunističnega kongresa in ustanovitvi stranke PDS (Partito democratico di sinistra) se je v italijanskem političnem življenju spet razvnel običajni politični boj. Novi tajnik PDS Occhetto se je že sestal s tajniki socialistov, socialnih demokratov, republikancev in liberalci. Verjetno bo to naredil še z drugimi silami, zlasti z DC. Vsekakor gre sedaj za sondiranje političnega terena in iskanje možnih kasnejših zavezništva za izhod iz politične izolacije. Bivši komunisti (čeprav so v parlamentu še vedno poleg novega ohranili stari naziv!) so medtem izvolili novo vodstvo stranke z nad sto člani. Predsednik PDS je postal posl. S. Rodotà.

Tudi druge stranke se precej gibljejo. Demokristjani so imeli razna zasedanja, na katerih so govorili vsi glavni voditelji. Medtem ko Andreotti in Forlani govorita o stabilnosti sedanje vladne koalicije, strankin predsednik De Mita govori o možnih predčasnih volitvah. Te naj bi po mnenju demokričanskega prvaka pomenile boljšo rešitev kot pa politična negotovost in večkrat razhajanje med partnerji vladne večine. Svoj kongres ima tudi radikalna stranka, ki pa vedno le išče novih poti. Sam Pannella je vprašal za vpis v PDS, čeprav bivši komunisti ne dovolijo dvojne izkaznice...

Stavka rudarjev v Rablju

Rudnik v Rablju je še iz časov stare Avstrije. Pod italijansko upravo so v njem izkopavali svinčeno rudo do letos. Toda zadnja leta je bil rudnik pasiven, delal je z izgubo. Zaradi tega je družba (ENI), ki ga upravlja in katere glavni delničar je dežela Furlanija/Juljska krajina, sklenila, da rudnik zapre. Izračunali so da bi družba do konca letošnjega leta imela šest milijard lir izgube.

Proti temu koraku protestirajo rudarji, saj bi ostali brez dela in brez zaslužka. Rabelj sam bi izumrl, saj vsa vas živi le od rudnika. Rudarji so v znak protesta organizirali stavko in se zaprli v rove rudnika 500 m pod zemljo; stavkajo že 14 dni. Hočejo, naj jim dežela zagotovi kako drugačno zaposlitev, ker se bojijo brezposelnosti.

V zvezi z zaprtjem rudnika je deželni svetovalec Bojan Brezigar vložil na deželni svet vprašanje, kaj misli podvzeti, da se vsem delavcem, vključeno jugoslovanskim državljanom, zagotovi delovno mesto.

Zadnje slovo od msgr. Kretiča

Prav na pepelnico, 13. februarja smo se zadnjič poslovili od dragega msgr. Ivana Kretiča. »Spomni se, človek, da si prah in da se v prah povrneš«. Te besede ob pepelnju na ta dan so bile še bolj resnične ob krsti sredi stolne cerkve. Tja so namreč prepeljali pokojnika že pred mašo in pogrebni obredom.

Ob 9,30 se je začela sv. maša, ki jo je vodil g. nadškof Bommarco; asistiral sta mu pokojnikov nečak Boris Kretič ter škofov vikar za Slovence msgr. Oskar Simčič. Somaševalo pa je nad 50 duhovnikov iz goriške in koprške škofije, tako Slovencev kot Italijanov. Drugih 20 sobratov pa smo našli v cerkvi. Somaševanje je bilo v slovenskem jeziku, kanon pa v latinskem, kot se spodobi za take priložnosti. Med mašo sta se od pokojnega kanonika poslovila g. nadškof v italijanščini, msgr. O. Simčič pa v slovenščini. Na koru je med mašo pel zbor Fantje izpod Grmade, številčno nekoliko okrnjen, saj je bil delavnik, toda zelo občuteno in ubrano. Fantje so se zavedali, da zadnjič pojejo svojemu dolgoletnemu župniku.

Po končanih obredih v cerkvi se je sprevod razvil na goriško mestno pokopališče. Dolga je bila vrsta avtomobilov, ki so spremljali monsignorja k zadnjem počitku. V testamentu je zapisal: »Pokopljite me tam, kjer bom umrl.« Tako je našel zadnji dom v skupni grobnici goriških duhovnikov.

Ob grobu so mu znova zapeli njegovi fantje, eden izmed njih, Marko Tavčar se je od pokojnega njih župnika tudi poslovil. Takole je med drugim povedal: »Štiriinideset let ste bili med nami, od leta 1955 do oktobra 1989. Bili ste priča, in v kroniki zvest zapisovalec, velikih sprememb, ki so jih doživele te naše vasi, med katerimi največja ravno Devin. Kot človek, ki je v življenju veliko doživel in pretrpel, ste imeli velik posluš za sočloveka.

V Devinski, težki, narodnostno mešani fari ste skušali s svojo skromnostjo, modrostjo, strpnostjo in potrpežljivostjo ustvariti pozitivno vzdušje sožitja med farani. S kančkom humorja in ironije Vam je včasih uspelo sprostiti še tako težko in napeto situacijo. Vedeli ste, da je treba vztrajati in delati za to, da se ohranijo tiste vrednote in navade, na katerih temelji narodna zavest, s katerimi se krepki in napaja tudi versko čutenje našega ljudstva. Za to smo Vam vsi hvaležni in še posebej člani devinskih zborov, saj ste moralno in tudi finančno podpirali naše delovanje!

Zvesto in požrtvovalno ste skrbeli za obe skupnosti, slovensko in itali-

Ob slovesu iz občin župan Bojan Brezigar izroča msgr. I. Kretiču spominsko plaketo

jansko, skušali ste biti pravični do vseh, čeprav morebiti za ceno nerazumevanja.

Danes, ko se tu poslavljamo od Vas, smemo trditi da se je z Vašim odhodom končalo neko obdobje. Če drugega ne, hiša pri starem gradu, v kateri ste bivali, ni več župnišče!

»Vse ima svoj čas in vsak opravek svojo uro pod nebom!«, je zapisano, in človek se večkrat ne more izogniti nekaterim okoliščinam. Tako — to smo čutili — je bilo z Vami, ko ste zapuščali župnijo. Tako je z nami sedaj, tu ob tem odprtem grobu, ko se poslavljamo od Vas. Vsakdo izmed nas, ki ste ga krstili, učili v šoli, mu razlagali verske resnice in ga vodili k zakramentu, ga poročili ali mu pokopali najdražje sorodnike ali prijatelje, vsakdo izmed nas bi lahko povedal tak ali drugačen, droben ali pomemben dogodek in spomin na Vas in na Vaše delo.

Mi, župljani Devina, Štivana in Medje vasi lahko samo še enkrat in iz vsega srca zahvalimo za vse dobro, ki ste ga naredili med nami.

Za Markom Tavčarjem se je poslovila še Marija Ferletič v imenu Doberdobcev, saj je bil sedem let tudi njihov župnik.

Še »Gozdič je že zelen... Prišla bo pomlad, učakal bi jo rad...« in pogrebci smo se razšli zaskrbljeni, kako se redčijo naše duhovniške vrste.

K. H.

»Novy mir«

V tej sovjetski reviji, ki bi se lahko primerjala italijanski »Civiltà Cattolica«, zdaj v nadaljevanjih priobčujejo spis italijanskega katoliškega časnikarja Messorija »Rapporto sulla fede«. Prej je bila ta revija izključno v službi ateizma in je vedno zagovarjala in širila Marxov nauk.

Msgr. Ivan Kretič zapušča Devin (1989). Župnijsko občanstvo se od njega poslavlja

1991 - leto krščanskega socialnega nauka

Maja letos bo minilo točno sto let od izida »Rerum novarum« papeža Leona XIII., prve socialne okrožnice moderne dobe. Na novega leta dan je sedanji papež Janez Pavel II. napovedal izid nove okrožnice, ki bo socialno vprašanje zajela v luči današnjega časa. Obenem je papež izrazil željo, naj bo leto 1991 leto krščanskega socialnega nauka, to se pravi njegovega poglobljanja, proučevanja in razširjanja.

SOCIALNI TEDNI V ITALIJI

Italijanski katoličani so se v to delo že vključili z obnovo t.i. Socialnih tednov (Settimane sociali), ki so jih prekinili pred dvajsetimi leti, segajo pa s svojimi začetki tja v leto 1907. Za to priložnost je odbor pod vodstvom predsednika Fernanda Charriera že izdal pripravljalni dokument z naslovom **Italijanski katoličani in nova mladost Evrope**.

NOVA MLADOST EVROPE

Omenjeni dokument izhaja iz ugotovitve o epokalnih spremembah, katerim smo bili priča v zadnjih nekaj letih: padcu realnega socializma, prevladi zahodnoevropskega modela, združevanju zahodne Evrope. Te spremembe pa same na sebi še ne jamčijo, da gremo v resnici svetlejši prihodnosti naproti. Kompleksnosti življenja namreč ni mogoče zajeti v eno samo formulo, v kapitalistično učinkovitost. Obstajajo problemi (izumiranje narave, mamila, psiho-loška neuravnovešenost, osamljenost, izginjanje kolektivnih upanj itd.), na katere je mogoče odgovoriti samo z novo etiko, z drugačno moralno in versko zavestjo.

Dokument se nadalje dotika perečega vprašanja nacionalizma in pri tem ugotavlja, da gre kljub nasprotnem videzu — na zahodu (združevanje) in na vzhodu (separatizem) — v bistvu za isti pojav: odklon od iluminističnega pojmovanja države. Obravnava nato ravno tako pekoče vprašanje priseljevanja. Ko se pri tem zavzema za kulturo solidarnosti, si ne zatiska oči pred ogromnimi, težko rešljivimi težavami, povezanimi s sožitjem različnih ras in kultur.

Drugi del dokumenta je namenjen prav posebej italijanskim katoličanom, ki jih spominja na njihovo odgovornost na naslednjih področjih: a) **ekonomija** (tržni mehanizmi niso dovolj, če ne slonijo na etičnih in solidarističnih vrednotah, združevanje Evrope ne more biti prepuščeno zgolj trgu); b) **državna uprava** (potrebno je vzgojiti čut za državo, ki naj ne bo zatiralka, marveč pospeševalka krajevnih avtonomij); c) **cerkvene strukture** (na primer sodelovanje s sosednjimi škofijami, skupnostmi, religijami); d) **univerza, sindikati, stranke** (politična vzgoja naj ne bo zgolj tehnična, marveč vzgoja k človečnosti, k odgovornosti).

Avtorji dokumenta poudarjajo nato pomen nove evangelizacije in inkulturacije. Odkrito priznavajo, da je »krščanska zavest danes šibka: na ravni osebnih izbir ne prepričuje, izpovedovanje je večkrat v nasprotju z življenjsko držo«.

Zanimiv je nato poudarek, ki opozarja na nov vidik v pojmovanju povezanega dela kristjanov v družbi; medtem ko je bil do sedaj povezovalni dejavnik obramba demokracije (pri tem je očitno mišljena vloga Krščanske demokracije), mora to vlogo danes prevzeti »krščanska antropologija, zavzemanje za njeno zgodovinsko utelesitev«. Kaže se torej potreba po novem etičnem in obe-

nem pravno podprtem »integralnem humanizmu« po besedah J. Maritaina, ali »plenarnem humanizmu« po besedah Pavla VI.

MLADOST EVROPE IN SLOVENC V ITALIJI

To je na kratko vsebina dokumenta na podlagi katerega se bo razvila razprava ki se bo zaključila na Socialnem tednu od 2. do 5. aprila letos. V priprave na ta dogodek se vključujeta tudi tržaška in goriška krščanska skupnost. Tudi Slovenci lahko torej pri tej pobudi sodelujemo s svojo prisotnostjo in s svojo besedo. Na primer s tem, da opozorimo na vprašanje narodnih manjšin ki v pripravljalnem besedilu in omenjenom Manjšinska problematika nima nikakršne zveze s t.i. multikulturalno ali celo večrasno družbo, ki sicer upravičeno vznemirja vest italijanske in evropske krščanske družbe. Priseljivanje in sožitje z izvenevropskimi kulturami je nedvomno pereč problem. To pa ne pomeni, da lahko Evropa spravi z dnevnega reda narodne manjšine posebno še zato ne, ker položaj le-teh nikakor še ni povsod in v enaki meri zadovoljivo rešen. Na to je opozoril tudi papež v predlanski noveletni poslanici, za katero menimo, da ni še zastarela.

SOCIALNA DELAVNICA

Zanimanje za krščanski socialni nauk se prebujata tudi med Slovenci. Na Koroškem je junija letos nastala zamisel, da bi t.i. »Socialno delavnico«, ki jo je pripravila Katoliška socialna akademija na Dunaju, v slovenskem jeziku priredili za potrebe Slovencev na Koroškem. Istočasno je bilo predlagano, da bi pobuda zaradi svoje aktualnosti zajela ves slovenski prostor. Avgusta letos se je tako izoblikovala nekakšna delovna skupina, ki naj bi v kratkem izoblikovala slovenske socialne delavnice. Posamezne pobude v tem sklopu so že stekle.

ZAKLJUČEK

Oživljenje zanimanje za krščanski socialni nauk dokazuje, da živimo v dobi velikih sprememb in obenem velikih izzivov, podobno kot v času »Rerum novarum«. Vendar pa je danes položaj krščanstva bistveno drugačen: Delo kristjanov v družbi je lahko zato danes bistveno bolj svobodno in ustvarjalno kot nekoč. A zato morda še veliko bolj zahtevno.

T. S.

Pomoč Bolgariji

Goriška škofija je na pobudo mladih sprejela poziv, da bi tudi Karitas v Gorici razglasila solidarnost za Bolgarijo. Čeprav naši mladi ne trpijo lakote, se dobro zavedajo problemov, ki jih Bolgarija ima.

Država nima mleka, sladkorja, olja, pralnih praškov, medtem ko čakajo v vrsti za kruh.

Goriška Karitas toplo prosi vse firme, tvrdke, razne družbe, vabi pa tudi posameznike, da bi na katerikoli način pomagali tej državi. S pomočjo vaše darežljivosti bo lahko goriška škofija pomagala tej državi. Karitas sporoča, da bo v prvi osebi poskrbela, da bo Bolgarija dobila to, kar boste darovali.

Tisti, ki bi radi pomagali tej državi, lahko telefonirajo na številko 531847 vsak dan, razen sobote, od 9 do 12.30 in od 15.30 do 17.30 ali pa z denarmini prispevki na poštni tekoči račun št. 10289494 ali na Cassa di Risparmio di Gorizia, tekoči račun št. 20006817/9.

Don Ruggero Di Piazza

Nekrvav spopad o Venetih

Vajeni smo te čase na krvave spopade z orožjem, bombami, raketami. Na uredništvu smo pa dobili knjigo, ki prinaša poročila o nekem nekrvavem spopadu, o spopadu o Venetih. Knjiga je precej obširna, saj ima nad 360 strani. Izšla je na Dunaju v založbi EDITIONES VENETAE, za katero odgovarja Ivan Tomažič, ustanovitelj dveh slovenskih visokošolskih zavodov na Dunaju Korotana in Kopra.

Knjiga ima naslov »Z Veneti v novi čas«. V njej so zbrani članki in razprave številnih avtorjev, ki zagovarjajo tezo o Venetih kot Praslovenjih; odgovarjajo pa svojim nasprotnikom, ki zagovarjajo staro tezo, da smo Slovenci prišli v sedanje kraje za Longobardi, to je proti koncu 6. stoletja.

To mnenje je bilo nesporno do nastopa prof. Jožka Šavlija, profesorja na slovenskem šolskem zavodu »Žiga Zois« v Gorici. Prof. Šavli se je zaljubil v staro zgodovino Slovencev in Karantanije. V tej zaljubljenosti je zaslučil, da Slovenci nismo pribežniki na svojem ozemlju, temveč da smo potomci starega ljudstva Venetov, ki je pred Rimjani bilo naseljeno v Padski nižini, v Karantaniji (Koroški) in daleč naokrog. To svojo tezo je sprožil v Glasu Korotana leta 1985. In kaj kmalu se je začela polemika med zagovorniki in nasprotniki. Med zagovorniki teze o Venetih, naših prednikih nosijo zastavo prof. Joško Šavli, pisatelj Matej Bor ter p. Ivan Tomažič. Med nasprotniki pa so prof. Bogo Grafenauer, Milko Matičetov in številni drugi.

Med eno in drugo skupino se je razvnela gorka polemika po časopisih in revijah. Vsak svoje zagovarja in išče dokazov v zgodovinskih virih, arheoloških ostankih, v toponomastiki (imena krajev) in drugod. Nič hudega. Toda neokusno je, da večkrat zaidejo predaleč in namesto dokazov sogovornika omalovažujejo in ponižujejo.

V knjigi »Z Veneti v novi čas« je Ivan Tomažič zbral članke in razprave svojih prijateljev, ki odgovarjajo nasprotnikom teorije o Venetih naših prednikih in seveda iznašajo dokaze v svoj prid.

Po sreči gre za nekrvav spopad med znanstveniki, ki se odvija v tiskani in govorni besedi.

Ko človek prebira ali posluša te znanstvenike, si v srcu želi, da bi res dokazali, da so »Veneti naši predniki«. Toda brez pridržkov pristati na njih trditve, je še vedno težko, ko se npr. človek spomni na tezo pok. Franca Jeze o nordijskem izvoru Slovencev. Gotovo je, da smo indoevropskega izvora; gotovo je, da smo naselili večje ozemlje kot ga posedujemo danes; gotovo je, da skupaj z drugimi tvorimo slovansko skupino evropskih narodov. Veliko drugega pa še vedno nima trdne znanstvene podlage.

K. H.

Počitnice naših otrok

Je še zima in vendar moramo že sedaj misliti na poletne počitnice naše mladine. Zgodi se, da se nekateri prigrasijo pozno in imajo potem težave za vpis. Kmalu se bodo oglasile občinske uprave in zahtevale vpis otrok, ki želijo v kolonijo v Drago ali v Coneglians. Učitelji so naprošeni, da obvestijo otroke in starše o vpisu v kolonijo. Tudi veroučitelje prosimo, naj sodelujejo pri vabljenju otrok v slovenske kolonije. Če želite kako pojasnilo se lahko oglasite po telefonu: št. 226117 - Slokad.

TRST

SSk se pogaja za vstop v Tržaški občinski in pokrajinski odbor

Zgodovinske spremembe v Evropi odpirajo Trstu nove možnosti razvoja in vsestranske rasti. V tem okviru je nujno potrebno, da se rešijo še vedno odprta vprašanja slovenske narodnostne skupnosti v Italiji, ki je sestavni del tukajšnjega življenja.

V tem duhu je Slovenska skupnost pristopila k pogajanju za sestavo tržaškega občinskega in pokrajinskega odbora. Na srečanjih z delegacijami Krščanske demokracije, Socialistične, liberalne, republikanske in socialnodemokratske stranke je delegacija Slovenske skupnosti okvirno sprejela programski dogovor peterostrankarske koalicije iz leta 1988 in naknadnega preverjanja, pri čemer pa je ugotovila, da so jo velike spremembe prehiteli ter da so nujna dopolnila, zlasti kar zadeva nove evropske okvire in novo vlogo Trsta ter številne zakone, ki so bili naknadno sprejeti. Nujen je preklic Staffierijeve okrožnice. Pri oblikovanju novih statuten krajevnih uprav ne more izpasti kulturno in etnično bogastvo in sožitje skupnosti. Večina se mora zavzeti za odobritev zakona za razvoj in zaščito Krasa v aktivno udeležbo krajevnega prebivalstva. Tržaška občina bo v okviru preosnovne uvedla poseben odsek za vprašanja kmetijstva.

Glede sestave odborov pa Slovenska skupnost zahteva po večletnem izključevanju enakopravno sodelovanje pri upravljanju na vseh ravneh.

Izvršni svet Slovenske skupnosti je sklenil, naj izvoljeni predstavniki nastopijo v občinskih organih za ohranitev pravice do uporabe slovenščine v občinskih sosvetih, potem ko socialistična odbornica ni vključila zadnjega člena starega pravilnika v novi osnutek pravilnika za delovanje sosvetov.

Bazovica

Kot vsako leto, odkar imamo župnijske dvorane (od leta 1950), prirejamo Prešernovo proslavo, tako smo jo tudi letos z lepim uspehom. Namen proslave je zbuditi, okrepiti v našem človeku narodno zavest. Današnji človek vidi pred seboj samo zaslužek, zabavo, uživanje tega, kar mu zemlja in ljudje ponujajo. Svet konsumizma, kot pravimo danes. V marsikaterem človeku, mlajšem in starejšem, je danes poleg dela in šo-

le samo zabava v raznih športnih dejavnostih. Izumira po naših vaseh ljubezen do petja, do slovenske knjige, do slovenskih prireditev. To je očitno v naši župniji. Mladi se ne udeležujejo naših prireditev.

Prešernova proslava pa kliče k spoznanju našega duhovnega bogastva, k zvestobi temu, kar so nam predniki zapustili: jeziku, petju, lepim navadam.

In prav to nam je lepo povedal naš Prešernovi proslavi častnikar in pisatelj Saša Martelanc, ki je izjavil, da je Prešeren vedno živ med nami kot buditelj k zvestobi, zlasti še v tem času, ko razne sence skušajo zatemniti našo istovetnost.

Osnovna šola P. Trubar je lepo nastopila s sporedom, ki je ugajal zlasti staršem. Škoda le da so bili mnogi otroci odsotni zaradi bolezni. Nato so občinstvo razveselili otroci zbora »Slomšek«, ki pridno vadijo pod vodstvom Bojane Kralj. Zapeli so samo tri pesmi, pa je bilo dovolj, da so jim starši in na splošno vsi navdušeno ploskali. Ta naš zbor obstaja in vztrajno deluje že od postavitve mladinskega doma »Slomšek« (1964). Trudimo se, da bi nadaljevali in tako koristili mladini. Zadnja točka proslave je bil nastop dekliškega zbora Vesela pomlad, ki nas je popeljal v svet mednarodnega petja in domačih skladateljev Vrabca, Merkuja in Vodopivca. Odlično pojejo pod sposobnim vodstvom F. Pohajača.

Dvorana je bila dobro zasedena, kar priča, da so še ljudje, ki dajo prednost slovenski kulturi in ji hočejo biti zvesti.

Umazani Kras

Brali smo da je cesta od Bazovice do Peska vsa umazana od smeti, ki jih mečejo v gozd, ko se vračajo domov v Jugoslavijo zlasti prebivalci Reke.

Žal to ne velja samo za Jugoslovane, velja tudi za Tržačane, ki nosijo vsemogoče stvari — odpadke na bolj skrite ceste našega Krasa. Tudi Tržačani bi morali imeti večje spoštovanje do lepote našega Krasa. Že oblasti so vzele naši zemlji njeno lepoto z zgradnjo avtocest, in zlasti sedaj z izgradnjo Sincrotrona in drugim. Tržačani bi se morali pridruživati »Zelenim«, ki povdarjajo spoštovanje do okolja, do našega Krasa.

MEŠANI PEVSKI ZBOR SVETI JERNEJ Z OPČIN

prireja

ob Prešernovem dnevu, prazniku slovenske kulture,
v Finžgarjevem domu
v nedeljo, 24. februarja 1991, ob 17. uri

VEČER SLOVENSKE PESMI

ki ga bodo oblikovali:

Dekliški pevski zbor Vesela Pomlad - vodi Franc Pohajač
Nonet »A.M. Slomšek« - pripravila Savica Malalan
DePz Zvonček, Repentabor - vodi Loredana Guštin
Dekliška pevka skupina Vesela Pomlad - vodi Franc Pohajač
Priložnostno misel bo podal pesnik Vinko Beličič
Igralska skupina »Tamara Petaros« iz Finžgarjevega doma bo izvajala napol šaljivi prizor »Intervju« (mladi in Prešeren) - pripravila Lučka Susič.

Povezoval bo Mitja Ozbič.

VABLJENI!

Predsednik slovenske vlade Lojze Peterle v Števerjanu

Pred štirimi leti ob obnovitvi števerjanske občine so v tej briški vasi ustanovili politično organizacijo Kmečko delavsko zvezo, ki je leta 1975 postala del skupne slovenske politične organizacije Slovencev v naši deželi, t.j. Slovenske skupnosti.

Sedanji odbor te sekcije bo v soboto, 23. februarja (ustanovljena je bila 22. februarja 1951) priredil spominsko svečanost, na kateri bodo spregovorili vidni zastopniki pokrajinske in deželne SSK in se bo odvijal tudi primeren kulturni program.

Gost večera bo tudi predsednik slovenske vlade Lojze Peterle, ki bo gotovo povzdignil srečanje in pravilno ovrednotil pomen obletnice.

Svečanost bo v Sedejevem domu v Števerjanu ob 17.30.

MALI TEOLOŠKI TEČAJ

Tudi letos bomo imeli v postnem času teološka predavanja v mali dvorani Katoliškega doma. Tema letošnjih predavanj je Družina na pragu tretjega tisočletja. Sodelovali bodo duhovniki in laiki, ki se ukvarjajo z družinskimi vprašanji. Predavanja bodo štiri četrtke od 28. februarja do 21. marca. Toplo vabljeni.

Dekanija Štandrež

Svetovni slovenski kongres na goriškem

Kot je znano, že dlje časa tečejo priprave na Svetovni slovenski kongres, ki bo potekal od 27. do 30. junija letos v Ljubljani. Gre za pomembno idejo povezovanja Slovencev v novih časih, za prenovljeno razumevanje in življenje naroda ter ne nazadnje za vse tiste povezave med Slovenci, ki so bile v preteklem obdobju ideološke konfrontacije močno okrnjene, če že ne povsem izbrisane. Kongres junija v Ljubljani bo pravzaprav verificiral to zamisel, ki pa je v tem trenutku gibanje z zelo jasnimi cilji in globokimi temelji. Osnovni namen Svetovnega slovenskega kongresa je, da bi se Slovenci po vsem svetu čutili kot posebna, svojska skupnost. Kot posebna skupnost v domovini, v manjšinskem zamejstvu in v izseljeništvu. V tem smislu je nujno preseči delitve, ki izvirajo predvsem iz naših medsebojnih obračunavanj med vojno in po njej, kakor tudi delitve, ki so pogojene povsem geografsko, saj Slovenci živimo v štirih različnih državah ter na večini svetovnih celin. Kongres nadalje neguje duha narodne vzajemnosti in medsebojne zavezanosti.

Da bi gibanje doseglo navedene cilje, vzpostavlja več pretehtanih smeri in te so: ohranjanje slovenske in kulturne zavesti, kjerkoli živijo Slovenci. Doseganje sprave v vseh smislih, saj je narod kot telo sestavljen iz različnih opredelitev, svetovnih nazorov, pri čemer nima nihče pravice proglasiti svojega pogleda za edino pravičnega ter v tem smislu preganjati ali zapostavljati drugačne poglede. Preseči je torej treba izključujočo ideološko nadvladovanje ene same opredelitve. Dalje gre za spodbujanje vzajemne pomoči med Slovenci vsepovsod po svetu, za spodbujanje gospodarskih, znanstvenih in kulturnih vezi. Za popolno uresničitev samostojne in suverene države slovenskega naroda ter za mednarodno priznanje slovenske državnosti. V tem smislu bo Svetovni slovenski kongres formiral

Slovenski oktet v Gorici

Ambasador slovenske ljudske in umetniške pesmi na vseh celinah sveta — Slovenski oktet — bo v soboto, 23. februarja nastopil ob 20.30 v goriškem Kulturnem domu.

Gostovanje pripravljata Zveza slovenskih kulturnih društev in Kulturni dom, ki sta nastop vokalnega ansambla vpisala v program že novembra lanskega leta, v okvir prireditve ob obletnici odprtja Kulturnega doma, toda takrat je koncert odpadel zaradi bolezni v ansamblu.

Vstopnice so na razpolago v pisarni ZSKD, ulica Malta 2, tel. 531-495.

Sovodnje

Zadnja občinska seja je bila v veliki meri posvečena posegom svetovalcev. Vprašanja so zastavili Ivo Kovic, Darji Devetak, Andrej Fajt in Branko Černic glede kritičnega stanja ceste, ki pelje proti cerkvi v Rupih, nevarnosti zaradi lukenj na cesti v Malniščah, pomanjkanja javne razsvetljave v Rubijah, zaraščenosti ceste iz Peči proti letališču, proti Doberdobi in Martinščini, glede smetišča okoli polnih zbiralnikov za steklo. Na vse te probleme je odgovoril župan. Težave so predvsem zaradi odsotnosti enega od treh delavcev.

Devetak je postavil še dve vprašan-

ji: kako je z izplačilom odškodnine za zemljišča zasežena ob gradnji cest in kako je z zbiralno akcijo za poplavljenice v Sloveniji. Na prvo vprašanje je župan odgovoril, da si občina prizadeva, da bi čimprej rešila problem. Odškodnina pa ostane ista kot je bila določena na začetku — pred šestimi leti. Drugo vprašanje je izzvalo županovo obžalovanje, češ da se občani niso odzvali povabilu občine. Le to je namreč prišlo prepozno, saj je akcijo večina občanov že pohvalno izvedla v okviru župnijske in dar oddala prizadetim preko slovenske Karitas že v začetku decembra v skupnem znesku 4.030.000 lir.

Predstavnik SSK Fajt in Černic sta postavila več vprašanj ekološke vsebine: kakšno bo stališče uprave do upepeljevalnika (sedaj je v popravilu), ko bo zopet začel obratovati, kdaj bo zopet stekla ekološka očiščevalna akcija... Fajt je predlagal, da bi uprava proučila možnost, da bi društva, ki uporabljajo telovadnico bila deležna finančne olajšave. Černic je postavil vprašanje, kdaj bo objavljen natečaj za občinskega delavca in uradnika za knjigovodstvo.

Glede nastajajočega Kraškega in Soškega parka se stanje dalje od besed še ni premaknilo.

Sovodenjska poje. Pevska revija s to oznako je bila letos koncem januarja že osma. Uvodne misli in vezni tekst je imela Alenka Florenin. Nastopilo je pet zborov: mešani zbor Lipa iz Šempasa pod vodstvom Mirana Rustja, ženski pevski zbor iz Sovodenj je vodila Rezi Češćut, mešani pevski zbor Rupa-Peč pod taktirko Zdravka Klanjščka, Sovodenjska dekleta pod vodstvom Sonje Pelicon (prihodnje leto bo zbor slavil 10. obletnico plodnega delovanja). Kot zadnji je nastopil moški zbor Skala iz Gabrij, ki ga vodi Rozina Konjedic.

V imenu kulturnega društva je nastopajočim izrekla zahvalo za požrtvovalnost in lep večer ob pesmi in prijateljskem vzdušju predsednica Nadja Fajt.

Remo Devetak

Delovanje skavtov

V nedeljo, 10. februarja so v župnišču v Sovodnjah odprli brlog (sedež) za volčiče in volkuljce. Slovesnost se je začela s sveto mašo, pri kateri so sodelovali skavti iz Sovodenj in okolice s petjem, prošnjami in zahvalami. Po maši so se vsi preselili v novi sedež, ki ga je župnik g. Marjan Markežič blagoslovil. Za prijazno sobo gre velika zahvala prav njemu, ki jo je v glavnem sam uredil in pripravil. Blagoslovu je sledila zakuska, ki se je je udeležilo precejšnje število ljudi.

Istega dne so tudi starejši skavti imeli pohod. Peš so šli iz Sovodenj v smeri Vrh Sv. Mihaela, kjer so pokosili in nato nadaljevali pot proti Doberdobi. Kljub nenaklonjenemu vremenu so pohod izpeljali do konca in to uspešno.

Na pustni torek so v mali dvorani Katoliškega doma skavti organizirali pustovanje. Letos je to storil kralj. Praznika so se udeležili tudi starejši člani skavtske organizacije. Med plesom so se vrstile razne igrice, ki so popestrile večer. Praznovanje se je končalo ob polnoči, ker je pač sledila Pepelnica.

Začela se je tudi oddaja na Ljudskem radiu, ki jo vodijo Marko Gus, Monika Osvold in Miran Devetak. Oddaja je vsak četrtek ob 19.30. Obravnavajo skavtske veščine.

M. S.

OBVESTILA

Oder 90 na Ljudskem radiu

V ponedeljek 25. februarja ob 19.30 bo Ljudski radio predvajal posnetek veseloigre Snubač v izvedbi članov Odra 90.

Seja misijonske skupine v Gorici bo v soboto 2. marca ob 16. uri v Katoliškem domu. Udeležila se je bosta g. Planinšek in g. L. Lenček.

V društvu slovenskih izobražencev v Trstu bo v ponedeljek 25. februarja 1991 večer posvečen gospodarski problematiki Republike Slovenije. Govoril bo član Socialdemokratske zveze Slovenije inž. Tit Turnšek član Začetek ob 20.30.

V Marijinem domu pri Svetem Ivanu, ulica Brandesia 27, bo v nedeljo 24. februarja ob 17. uri nastopila dramska skupina iz Štandreža z veseloigro: Gospod Evstahij iz Goriške.

Afriški slikar B. Luse Dodo v Kulturnem domu

V predverju Kulturnega doma v Gorici (ul. I. Brass 20) je odprta razstava afriškega slikarja Biridwa Luse Dodo, doma iz Bukave (Zaire). Mladi afriški umetnik naivec je doslej razstavljal v raznih afriških mestih, kjer je žel nadvse laskave kritike. V tej zvezi naj omenimo le razstave v Kinshasi, v Burundiju ter kulturnem centru v Parizu. Razstava, ki jo prireja odbor Kulturnega doma v Gorici, bo odprta vse do 28. t.m.

DAROVI

Za Katoliški glas: B.A. v spomin Viktorja Šonc 50.000 lir; druž. Breclj v spomin msgr. Ivana Kretiča 20.000 lir; Emil Valantig 100.000 lir; Darko Cerkvenik 55.000 lir; V.P. 1.000.000 lir; Joseph Kogoj, Francija 39.000 lir; Zora Rues 50.000 lir; Namesto cvetja na grob pok. msgr. Ivana Kretiča Rozalija Pavšič 100.000 lir; Marija Ž. 150.000 lir.

Neva Žerjal Fonžari: za Katoliški glas in Mladiko po 50.000 lir.

Za novi skavtski sedež: trgovina Čotar Go 30.000 lir; Globfin Srl 200.000 lir; Roman bar 100.000 lir; gostilna Paulin 100.000 lir; tvrdka Nardin 50.000 lir; Teknomic 50.000 lir; La Goriziana - Hoban 500.000 lir; ostala neimenovana podjetja: 150.000 lir; 200.000 lir; 100.000 lir; 100.000 lir; 10.000 lir; 50.000 lir; 150.000 lir; 50.000 lir; 50.000 lir; Vinko Levstik Go 100.000 lir; Uštili Devetak - Vrh 200.000 lir.

Za novi skavtski sedež: druž. iz Števerjana 300.000 lir.

Za Sv. Goro: N.N. 100.000 lir.

Zofija Minini daruje: za Katoliški glas 149.000 lir; za Našo pot 20.000 lir; za cerkev Sv. Ivana Go 20.000 lir; za skavte 20.000 lir.

Za Katoliški dom: Marija Ž. 150.000 lir.

Za slovenske misijonarje: Marija Ž. 100.000 lir.

Namesto cvetja na grob msgr. Ivana Kretiča: za cerkev v Gabrijah N.N. Gabrije 100.000 lir; druž. Černic, Gabrije, 50.000 lir; M.M. za cerkev v Sovodnjah 30.000 lir.

Za barvna okna v Bazovici: Kužinovi v spomin Antonije Guštin 20.000 lir; dr. Franko Križmančič 100.000 lir; Magda v spomin Antonije Guštin in Antonije Mahnič 50.000 lir; Šemčevi v spomin očeta Zorota in Antonije Mahnič 55.000 lir; Marija Ražem v spomin Antonije Mahnič in Edija Grgič 50.000 lir; N.N. 30.000 lir; Marija Ravalico 100.000 lir; N.N. 100.000 lir; Marija Čotova v spomin Ludvika Lajtovca 20.000 lir; Valter Doljak 50.000 lir; Ada Šemčeva 15.000 lir; N.N. iz Rojana 40.000 lir; nona Kristina in teta Zorka ob 3. obletnici dragega Davida Kalc 50.000 lir; N.N. 10.000.

Družini Marka Markosig se je rodil prvorojenec

MATIJA

Znanci čestitajo.

Sporod od 24. febr. do 2. marca 1991

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.00 Mladinski oder. »Pozabljeni zaklad«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev. 14.10 Sergej Verč-Boris Kobal: »Ona + jaz = obak«. 15.00 Proslava ob dnevu slovenske kulture v Benečiji. 16.00 Šport in glasba. 17.30 V studiu z vami: Igor Tuta.

Ponedeljek: 9.30 Iz preteklosti v sedanjost. 11.30 Ivan Cankar: »Podobe iz sanj. »Otroci in starci«. 11.45 Slovenska lahka glasba. 12.40 Primorska poje. Mešani zbor Laetitia iz Ajdovščine. 13.25 Gospodarska problematika. 14.10 Otroški kotichek: »Otroški knjižni sejum«. 14.30 Pandorina skrinjica. 16.00 Mi in glasba: tenorist Dušan Kobal in pianist Hilarij Lavrenčič v Kulturnem domu v Gorici. 17.10 Aladinova svetilka. 17.40 Mladi val (Kinotto).

Torek: 9.30 Ženska v ospredju. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Ivan Cankar: Podobe iz sanj. »Strah«. 12.00 Starost danes. 12.40 Primorska poje. Komorni deklški zbor iz Ilirske Bistrice. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Mi in glasba. Glasbena kronika s Hrvaškega. 16.45 Postni govori.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev (ponovitev). 9.15 Sergej Verč-Boris Kobal: »Ona + jaz = obak«. 11.30 Ivan Cankar: Podobe iz sanj. »Maj«. 12.00 Govorica telesa. 12.40 Primorska poje. Mešani zbor Ivan Rijavec iz Idrije. 13.25 Na goriškem valu. 14.10 Na goriškem valu. 16.00 Mi in glasba. Slovenski skladatelji na laserskih ploščah. 17.10 Slovenska literatura na stičišču z italijanskim svetom.

Četrtek: 8.10 Spomini Henrika Tume. 9.30 Obvezna smer - vzhod. Slike (v glasbi in besedi) s potovanj vzhodno od Trsta. 11.30 Ivan Cankar: Podobe iz sanj. »Peter Klepec«. 12.00 Spoznavajmo Slovenijo. 12.40 Primorska poje. Deklški zbor Vesna iz Križa. 14.10 Dvignjena zavesa. 16.00 Mi in glasba. Ženski zbor iz Ostrave na Moravskem.

Petek: 9.30 To je življenje. 9.45 Prikljubljene melodije. 11.30 Ivan Cankar: »Podobe iz sanj«. »Obnemelost«. 12.40 Primorska poje. Moški zbor Val Rosandra iz Trsta. 14.10 Otroški kotichek: »Barvni utrinek«. 14.30 Od Milj do Devina. 15.55 Mi in glasba. I Solisti Veneti. 16.45 Postni govori. 17.10 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki (ponovitev). 9.45 Orkestralna glasba. 10.10 Koncert v luteranski cerkvi v Trstu. 11.30 Ivan Cankar: Podobe iz sanj. »Ledac«. 12.00 Rezija in Kanalska dolina. 12.40 Primorska poje. Mešani zbor Stanko Premrl iz Podnanosa. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Glasbeni sprehodi. 16.00 Mi in glasba. naši diplomanti. 18.00 Tone Partljič: 18.00 Aleksij Pregarc: »Črni galbi«. Drama v dveh delih.

★

Za poplavljenice v Sloveniji: deklški zbor iz Mačkolj 300.000 lir; skavtska družina Mačkolje 71.000 lir; župnija Mačkovlje 2.085.000 lir;

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177 poštni tekoči račun: 11234499

Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Pošt. plačana v gotovini - skupina II/70%
Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo - Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija 45.000

inozemstvo 70.000

zračna pošta 95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA